

Bilag 3.

FYENS STIFTS BISPEEMBEDE.

Odense, den 3. November 1924.

Til Kirkeministeriet.

Som Svar paa Spørgsmaalet i det høje Ministeriums Skrivelse af 3. f. M. skal jeg tillade mig kortelig at udtale følgende:

Det forekommer mig vanskeligt af principielle Grunde absolut at afvise Tanken om at give Kvinder Adgang til at blive Præster.

Om det derfor bør ske, er ikke uden videre givet. Der vil næppe kunne findes nogen Menighed eller noget Sogn, hvor der er Stemning for at faa en Kvinde til Præst, medens derimod næsten overalt let vil rejses meget stærk Modstand derimod. Maaske Tankegangen langsomt ændres ved Paavirkning fra andre Kirkesamfund. Det sker allerede saare ofte, at en »Kvinde taler i Forsamlingen« ved Missionsmøder, Kvinde-møder o. s. v. Maaske vil Ønsket om, at just denne eller hin særlig udrustede Kvinde maatte blive Præst en Dag melde sig. Endnu er det ikke til Stede. Muligen kan en saadan Kvinde faa en Gerning saa nær op ad den ordineredes Tjeneste ved Alter og offentlig Gudstjeneste, at Springet bliver mindre over Hindringerne, end det nu er. Særlige kvindelige Gaver vil der ogsaa nu paa mange Maader være Brug og Plads for.

Skønt jeg i Grunden ogsaa nærer Tvivl om, at en Kvinde, fordi hun er Kvinde, bedre vil kunne være Præst ved f. Eks. et Kvindefængsel, benægter jeg ikke, at der kan tænkes Tilfælde, hvor det maatte gælde: »Ingen Regel uden Undtagelse«. Skulde en Biskop finde, at han staar overfor en saadan Undtagelse og derfor er vil-lig til at ordinere hende, mener jeg, at der ikke principielt kan gives absolut afvi-sende Grunde derimod.

A. J. Rud.